

man holdt over disse Love, uden nogenstunde at gjøre Undtagelser. Disse Undtagelser gives virkelig heller ikke med den Vilkaarlighed, som der er Mange, der mene, at de gives med. Jeg troer, at de fleste af Sagerne erholde en meget nølagtig Overveelse; men det kan være vanskeligt fuldstændigt at opfatte de virkelige Tilstande paa de forskjellige Steder, saaledes at man ikke kan seile, snart ved at tilstaae, snart ved at nægte. Hvad den ærede Taler, der udgjør Udvalgets Mindretal, har udtalt om det Uconstitutionelle i Forslaget, er ogsaa i mine Tanker velgrundet. Jeg troer, at det er en aldeles falsk Opfatning, der ofte har ladet sig høre, at, just fordi vi have faaet en saa fri Constitution, skulde der ogsaa finde en saadan Offentlighed Sted i den Art af Anliggender, der her er Tale om. Jeg skal i dette Dieblisk see bort fra, at det aldeles ikke er nogen sand Offentlighed, der her foreslaaes, men en falsk og eensidig; men det er og netop vist, at jo mere man ved almindelige Foranstaltninger, ved Love og Indretninger skaffer sig en Control med Administrationen, jo mere man i Forsatningen har en Betyggelse derfor, desto mere er det nødvendigt, at Administrationen i sine enkelte Beslutninger beholder sin Selvstændighed. Jeg troer derfor, at det er meget vel overveiet fra den ærede Talers Side, som jeg nys nævuede, at han har andraget paa, at Lovforslaget skulde aldeles falde bort.

Ordføreren: Jeg vil blot tillade mig at udtale med Hensyn til, hvad den ærede Minister har bemærket i Anledning af det, Fleertallet har anført om, at en sliq offentlig Erklæring kunde bevirke, at Dvirgheden afskræffedes fra at sige Usandhed eller fremstille Forholdene paa en Maade, der let kunde vildlede den overordnede Myndighed, at det er ganske naturligt, at det ikke har været Meningen, at det skulde være noget Almindeligt; men der er kun anført Exempler paa, at der kunne fremkomme saadanne Tilfælde, og at det i alt Fald kunde være muligt, at en Dvirghed kunde fremstille Sagen sandfærdigt, men dog paa en saadan Maade, at den afgjørende Myndighed kunde blive vildledet, og at det er Noget, der vil kunne skee, vil vistnok indrømmes. Iøvrigt har naturligviis

Udvalget ladet sig lede af det almindelige Duffe at see Sagen ordnet paa den bedste Maade, og det er kun en lille Fare, man har troet at øine derved, da man, hvad den ærede Minister selv har indrømmet, træffer paa mange Dvirgheder, der villigen overlade deres Betænkninger til Gjennemsyn af Bedkommende selv. Udvalget maa derfor holde fast ved sin Anskuelse om at anbefale Forslaget enten i den Form, hvori det har foreslaaet det, eller ogsaa i den, hvori det er kommet fra Folkethinget.

Justitsministeren: Jeg troer, man maa give den ærede 1ste Landsstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) fuldkommen Ret i, at Lovforslaget gaaer ud fra en sliq Betragtning af Dvirghedsforholdene. Lovforslaget anseer nemlig paa en Maade den, der indgiver en Klage eller Ansøgning, for den ene Part, og Dvirgheden, til hvem den indgives, for den anden Part, og at Ministeriet deciderer imellem den. Men Dvirghedsmagten maa betragtes som en Eenhed. Ansøgningerne og Klagerne indgives til Dvirghedsmagten, og hvorledes den vil ordne Forholdet, for at erholde de fornødne Oplysninger, inden Sagen afgjøres, maa overlades til den. Der vilde i og for sig ikke være Noget iveien for, at vedkommende Ansøgninger og Klager umiddelbart indgaves til Ministerierne, og det maatte da beroe paa disse, hvorvidt de, forinden Sagen afgjøres, vilde fordre Underdvirghedens Erklæring eller ikke. Det er Noget, som den, der bærer Ansvaret, maa have fri Haand over. Dersom Dvirghedsmagten antager, at man kommer til et sikkert og rigtigt Resultat ved af Underdvirghederne at fordre Erklæringer, uden at disse skulle meddeles Andre, for at de igien skulle afgive Moderklæringer, saa maa Dvirghedsmagten have en saadan Myndighed.

Det kommer da an paa, hvilken Fremgangsmaade der skal vælges, for at komme til det Resultat, Alle maae ønske, og som naturligviis er det, at faae den retfærdigst mulige Afgjørelse af Sagerne. Majoriteten i Udvalget har nu troet, at man netop ved Lovforslaget vilde sikke sig en retfærdig Afgjørelse af de indgivne Andragender; men denne Sætning fremsattes, uden at der derfor er paadæraabt nogen som helst Grund, og jeg troer, at Udval-